

महरी, स्त्री, (मङ्कयति भूययतीति । मङ् + अरप्रत्ययः । स्त्रियां ङीप् ।) घुर्चुरी । इति हारावली ।

मङ्कलं, स्त्री, (मङ्कयति भूययतीति । मङ् + "कलकपच" । उणा० । १।२०६ । इति कलः ।) चन्द्रख्येयोर्वेद्वेत्तम् । चन्द्रख्येयोहत्वात्चरश्चमङ्कलम् । यथा,—

"वातेन मङ्कलीभूताः ख्याचन्द्रमयोः कराः । मातामा ख्योन्नि तन्वन्ति परिवेशः प्रकीर्णतः ।"

इति साहस्राष्ट्रः ।

तन्वन्त्यायः । परिवेशः २ परिविधः ३ उपसर्गकम् ४ । इत्यमरः । १ । ३ । ३२ । परिवेशः मङ्गुल्यान्तोऽपि । यथा,—

"पुलिङ्गः परिवेशः स्थानं परिधौ परिवेशये ।"

इति मङ्गुल्यान्तो रुद्रः ।

ख्यंमुपगतं उपसर्गं ख्यार्थे कः उपसर्गकम् । चन्द्रपक्षे उपसर्गमिव उपसर्गकं इवार्थे कः । इति भरतः । * । चक्रवालम् । इत्यमरः । १ । ३ । ६ । तत्तु मङ्कलाकारेण परिणतं मङ्कलमात्रम् । मङ्कलाकारदिकचक्रः । इति माधवो । चक्रस्यैव वाचो बभूवमस्य चक्रवालं वक्षेर्षमि वाचः । मनोवादिवात् लस्य इत्वे चक्रवाइच्च । किंवा चक्रैश्च चक्राकारेण वाङ्मते चक्रवाङ् वाङ्मते आत्रावे अत् । इति भरतः । * । कोठरीगः । द्वादशराजकम् । इति मेदिनी । १ खे, २१ । (उक्तञ्च तदिवरत्वं कामन्दकीये नीतिसारे । ८ । १—२२ ।

"उपेतः कोपदकाभ्यां सामाहः सङ्ग मन्त्रिभिः । दुर्गस्थचिन्तयेत्प्राप्तुं मङ्कलं मङ्कलाधिपः । रथी विराजते राजा विमुह्ये मङ्कले चरन् । अगृह्य मङ्कले वर्षन् शीघ्रंते रथचक्रवन् । रोचते सर्वभूतेभ्यः शशीशाखकमङ्कलः । सम्पूर्णमङ्कलस्तस्माद्दिग्जिगीसुः सदा भवेत् । अमावस्याद्दुर्गलि कोषो दक्षश्च पश्चमः । यताः प्रजनयन्तश्च जेविजिगीसो हदाहृताः । यताः पश्च तथा मित्रं सप्तमः पृथिवीपतिः । सप्तप्रजातिकं राज्यमित्वाप्येव दृश्यतिः । मन्त्रस्तु प्रकृतिभिर्महोत्साहः क्षतश्रमः । ननुमेवमशौचञ्च विजिगीसुरिति स्मृतः । कीर्णोर्हृदमेविवसुत्साहः स्थलक्षिता । चिचक्षता बुद्धिमत्त्वं प्रागल्भ्यं सत्ववादिता । अदोषैश्च यताः शौद्रं प्रशयः सप्रधानता । देशकालक्षता शार्ङ्गं सर्वलोशसहिष्णुता । सर्वविज्ञानिता शार्ङ्गं सदा संतटमन्त्रता । अविश्वदिना शार्ङ्गं भक्तिशब्दं क्षतक्षता । शरणागतवात्सल्यममर्षित्वमजापलम् । स्वक्रमैर्दृष्टशार्ङ्गं क्षतित्वं दीर्घदृष्टिता । त्रितयमित्वं धर्मिन्मङ्करपरिवारता । प्रकृतिस्फूर्तिता चेति विजिगीसुगुणाः स्मृताः । सर्वैर्गुणैर्विजिगीसुभिः स राजा यः प्रतापवान् । प्रतापयुक्ता स्मृन्ति परान् विहा न्यानिव ।

प्रतापविहो वृपतिः प्राप्नोति महतीं श्रियम् । तस्मादुत्थानयोगेन प्रतापं जनयेत्परम् । एकार्पाभिनिवेशित्वमविलक्ष्यसुच्यते । दारुणस्तु स्मृतः शत्रुविजिगीसुगुणान्वितः । युव्यः क्रूरोऽनयोऽस्यः प्रमादी भोकरश्चिरः । मृदो योधावमन्ता च सुखच्छेदो रिपुः स्मृतः । अरिर्मित्रमरेमित्रं मित्रमित्रमतः परम् । तथारिमित्रमित्रश्च विजिगीसोः पुरः स्थिताः । पार्थिव्याहः स्मृतः पश्चाद्दार्कण्डहनकरम् । आसारावनयोश्च विजिगीसोस्तु मङ्कलम् । अरेस्तु विजिगीसोस्तु मध्यमो भूयनकरः । अतुगृहे संहृतयोः समर्थो यस्तयोर्वधे । मङ्कलत्वे हि चेतेशासुदासीनो वलाधिकः । अतुगृहे संहृतानां यस्तानाश्च वधे प्रभुः । मूलप्रहतयस्मैताश्चतस्रः परिकीर्णताः । आहैव मन्त्रकुशलचतुष्कं मङ्कलं मयः । विजिगीसुररिमित्रं पार्थिव्याहोऽथ मध्यमः । उदासीनः पुलोमेनौ वटकं मङ्कलचतुः । उदासीनो मध्यमश्च विजिगीसोस्तु मङ्कलम् । उग्रना मङ्कलमिदं प्राह द्वादशराजकम् ।") देशः । स च देशः समनाद्विश्रित्योजनं चत्वारिंशद्दुयोजनं वा । इति कैचित् । गोलम् । इत्यनेकार्थकोषः । चक्रम् । इति त्रिकाश्रयः । संघातः । इति हेमचन्द्रः । नखाघातः । इति शब्दमाला । धन्विनां स्थानपचकान्तगतस्थितिविशेषः । यथा,—

"मङ्कलाकारपादाभ्यां मङ्कलं स्थानमौरितम् ।"

इति शब्दरत्नावली ।

याचनस्वाख्यगन्धव्यम् । इति शब्दचन्द्रिका । अहविशेषः । यथा,—

"तिर्यग्गृहत्तश्च दक्षः स्याद्भोगोऽन्वाहृतिरेव च ।

मङ्कलं सर्वतोऽर्हतः पृथग्गृहृतरसंहतः ।"

इति भरतदृष्टकामन्दिकः ।

(अथ गुणमपि । यथा, महाभारते । ६ । ७८ । २० ।

"भोगोश्च धार्तराष्ट्राणां वृष्टः प्रवहस्तुखी ययौ । मङ्कलः सुमहाबुद्धो दूर्भेदोऽमित्रघातिनाम् ।" यथा च, कामन्दकीये । १६ । ४१ ।

"मङ्कलोऽसंहतो भोगो दक्षश्चेति मञ्जीपिभिः") यहादीनां मङ्कलसंस्थानं तत्परिमाणञ्च यथा, "सर्वैर्गान् यहाणां वै अश्रुक्षारते रविः । रवेरुर्ध्वं स्थितः सोमः सोमोऽन्नश्चमङ्कलम् । नक्षत्रेभ्यो युधक्षुर्ध्वं युधाहूर्ध्वं भागवः । तस्माद्द्वारककोर्ध्वं तस्य चोर्ध्वं दृश्यतिः । तस्मात् शनैश्चरकोर्ध्वं तस्योर्ध्वं नविमङ्कलम् । अविश्वच भुवकोर्ध्वमायान्तं त्रिदिवं भुवे । आदित्यविजयो राहुः कदाचित् सोममार्गतः । सूर्यमङ्कलसंस्थस्तु निजं केतुः मघर्षति । नवयोजनसहस्राणि विस्तारो भास्करस्य तु । विस्तारान्निगुणश्चास्य परिखाहे तु मङ्कलम् । द्विगुणः सूर्येविस्ताराद्विस्तारः शशिनः स्मृतः ।

द्विगुणं मङ्कलश्चास्य यथैव सवितुस्तथा । चन्द्रतः षोडशो भागो भागं वस्य विधीयते । भागं वात् पादहीनस्तु विधीयो वै दृश्यतिः । दृश्यतेः पादहीनो वक्रचौरावुदाहृतौ । विस्तारमङ्कलाभ्याम् पादहीनस्तयोर्बन्धः । युधतुल्यानि मन्त्राणि सर्वे ह्स्त्राणि यापि तु । योजनाहंप्रमाणानि तेष्यो ह्स्त्रं न विद्यते । राहुः सूर्यप्रमाणस्तु कदाचित् सोममार्गतः । तस्मात् ग्रहप्रमाणस्तु केतुस्तनियतः स्मृतः ।"

इति देवीपुराणे ग्रहगतिनामाध्यायः ।

क्षत्रिममङ्कलविधिर्यथा,— "चतुर्हस्तं समारभ्य यावद्वहस्तशतं भवेत् । मङ्कलं तत्र कर्तव्यमत ऊर्ध्वं न कारयेत् । विमलं विजयं भद्रं विमानं शुभदं शिवम् । बहमानश्च देवश्च लताश्च कामदायकम् । रुचकं क्षतिकारश्च द्विदं इति मङ्कलाः । चितादिहरितानाश्च रणाः कार्याः सुशोभनाः । शालिपट्टिककौस्तुभरजनीहरिपञ्जराः । मणिविदुमरागाश्च भक्षणा अभिमन्त्रिताः । चित्तवर्षपधुपाटगा रणाः क्षत्वा तु पातयेत् । अखराजं न्येज्जन्तो सम्भवेति पदं पि वा । समोत्थानं शुभं क्षत्वा गोमयेनोपलेपितम् । चन्दनागुरुकपूरं रणोद्घुपाधिवासितम् । भूभागं सुमितं चिह्नं पूर्वपश्चिमकोत्तरम् । यान्यं खलिकमत्स्याङ्गैः छत्रैर्वीर्वाक्षपञ्जैः । पद्मपञ्जरकं मन्ये दिगुणं विगुणं पि वा । हाराणि समसूत्राणि कर्त्तव्यकेशरीचञ्चलम् । पद्मं तथावशेषाणि खलिकान्युत्पलानि च । स्यावतमहक्षस्तु रजःपातं समाचरेत् । मध्यमानाभिकाहुष्टेऽपरिष्टादुपधेयथा । अधोदृष्टाङ्गुलिं क्षत्वा पातयेत् विचक्षणः । नमा रेखा तु कर्त्तव्याविच्छिन्ना पुष्टिर्वाञ्छिता । अङ्गुष्ठपञ्चनेऽपुण्या समा कार्या विजानता । संवक्तं विषमं स्थूलं विच्छिन्नं क्षराहृतम् । पर्यन्तवर्षितं ह्रस्वमाजिखेन कदाचन । संवक्ते कण्डं विद्याहचरेखे तु विग्रहम् । अतिस्थाने भवेद्वाधिनिर्जं पीडा विमिश्रि । विन्दुभिर्भयमाप्नोति शत्रुपञ्चाङ्ग संशयः । क्षयायाश्चार्थदानः स्यात् विच्छिन्ने मरुवं भुवम् । विद्योगात् भवेत्तस्य इष्टव्यसुतस्य वा । अविदित्वा लिखेद्यस्तु मङ्कलम् यथेषथा । सर्वदोषानवाप्नोति ये दोषाः पूर्वभाषिताः ।" इति देवीपुराणे पुण्याभिवेकचिन्तानामाध्यायः । सूर्यमङ्कले देवानां स्थितिर्यथा,— "अर्चयन् पूजयन् देवं जपश्च रविमङ्कले । आदित्यमङ्कले देवं ध्यात्वा विष्णुसुपैत तम् ।" भोजनमङ्कलं यथा,— "यातुघानाः पिशाचाश्च अतुराराक्षसाश्च । त्रिनि केवजममस्य मङ्कलस्य विवर्णनात् । आदित्या वषयो यदा नृणां चैव पितामहः । मङ्कलान्युपजीवन्ति तस्मात् कुर्वन्ति मङ्कलम् ।